

Protocol tot wijziging van het Verdrag van Genève van 1926 inzake de slavernij

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN EN VAN DE MINISTER ZONDER
PORTEFEUILLE

No. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 6 Mei 1955.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 5 Juni 1955.

's-Gravenhage, 25 April 1955.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, eerste lid, der Grondwet, alsmede naar artikel 24, leden 1 en 2, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, hebben wij de eer U Hoogedelgestrengte hiernevens over te leggen de Engelse en de Franse tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, van het op 7 December 1953 te New York voor ondertekening opengestelde en op 15 December 1953 voor het Koninkrijk der Nederlanden onder voorbehoud van bekrachtiging ondertekende Protocol tot wijziging van het Verdrag van Genève van 1926 inzake de slavernij (*Trb.* 1954, 84 en *Trb.* 1955, 33)¹).

Tevens gelieve U Hoogedelgestrengte aan te treffen een toelichtende nota bij genoemd Protocol. Het is de bedoeling, dat dit Protocol, voor wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal gelden voor het gehele Koninkrijk.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 6 Mei 1955 over te leggen aan de vertegenwoordigende lichamen van Suriname en van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

*De Minister
zonder Portefeuille,
J. LUNS.*

*De Minister
van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.*

Toelichtende Nota

Het Slavernijverdrag van 1926 beoogde onder auspiciën van de Volkenbond slavenhandel te voorkomen en te bestrijden en zo spoedig mogelijk volledige afschaffing van slavernij te bewerkstelligen.

Het verbod van slavernij werd eveneens neergelegd in de Verklaring van de Rechten van de Mens, welke in 1948 door de Verenigde Naties werd aanvaard.

De Algemene Vergadering der Verenigde Naties verzocht daarop aan de Economische en Sociale Raad het probleem der slavernij in studie te nemen. Hiertoe werd een Commissie van deskundigen ingesteld, die belast werd met de bestudering van het vraagstuk der slavernij en van soortgelijke, onder de naam van „servitude” samen te vatten, instellingen en gebruiken.

Aan de hand van ontvangen antwoorden op de door haar aan Regeringen rondgezonden questionnaire kwam deze commissie tot de conclusie, dat, hoewel belangrijke vorderingen waren gemaakt, slavernij meer in het bijzonder in andere vormen van „servitude” nog overal op de wereld bestaat.

De commissie stelde vast, dat de in het Slavernijverdrag van 1926 vervatte definities voor slavernij en voor slavenhandel nog onveranderd bruikbaar waren, doch zij was van mening, dat genoemd Verdrag niet voldoende waarborgen bood, dat ook aan andere vormen van slavernij en soortgelijke instellingen (servitudes) een einde zou kunnen worden gemaakt. De wenselijkheid werd naar voren gebracht, een aanvullend verdrag voor deze vormen van slavernij op te stellen.

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

In het kader van genoemde activiteiten, waarmede de Verenigde Naties dus de bestrijding van dit euvel hervatten, werd besloten om de aan het Verdrag van 1926 verbonden werkzaamheden, destijds opgedragen aan de Volkenbond, aan de Verenigde Naties over te dragen. Hiertoe is het onderhavige Protocol opgesteld; de bijlage bevat een aantal textuele wijzigingen van het Verdrag.

Het Protocol zal mede verbindend zijn voor de overzeese Rijksdelen. De Landsregeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn, ingevolge de destijds geldende artikelen XII van de Interimregelingen, vóór de ondertekening van het Protocol gehoord en hebben verklaard daartegen geen bezwaar te hebben.

Ook de Gouverneur van Nederlands Nieuw-Guinea heeft medegedeeld zich met het Protocol te kunnen verenigen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
J. G. SUURHOFF.

De Minister van Overzeese Rijksdelen,
W. J. A. KERNKAMP.